

Kérdésem

[Látó, 2012. július]

hogymi lesz ebből a versből
opus posthum vagy oposszum
nem lényeg hogy a szél merről
fúj az erdőtüz a bosszúm –

lángkap a lombátor mint zsírpapír
ha valaki jár a fák hegyén
most nem lennék a helyén
sebeimet kenegetem – ez a tinta ír
minden bánatra fájdalomra
(szemét lírák a Rosal-hoz hordjam?)
a háttérben egy szitár sír meg egy asszír
minden csakrák összeroppan

csak néz a pincérnő szétszórta
s én rá pazaroltam mit a kassza bír

(kitérő:

végre van saját adásom
a neve: pimp my líra
mert van pártíz szarrágó
kinek bling-bling a ragrím)

s így történt hogy a költő épp ma in da house
a fák közt mondhatni Tarzan-féle inda-ház
keringőm combrasikló akár lycra-Strauss
s hogy érthetetlen legyen végre: nyimizsmazs

kit itt hallgatsz nem posztposztmodern s nem is goliárd
egy friss kor elmebajos bitang gyermeke
ki nem kóstol pezsgőt beluga kaviárt
mert pár elmúlt kor már régen feltelt vele

maradjon nekem csapolt sör s pástétom
nem vágyom fals renomé után
ha egy szót írok le – az is rímel
nem kell túlessek pár plágiumkúrán

(utolsó kitérő:

esőben baktat a baka
lezárásképpen:
vizes a
valaga)

Kategoria: vers, próza

Denumire autor: Vass Ákos Lajos

Látó Szépirodalmi Folyóirat